

РЕШЕНИЕ

№ 24446

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8323** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).

Образувано е по жалба на С. В. П. срещу Решение № 174 от 05.06.2024 г., постановено по преписка № 41/2023 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), Четвърти специализиран постоянен заседателен състав, с което е установено, че с действията си А. Я. К. – председател на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, съгласно заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [населено място], не е осъществил дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., въз основа на защитения съгласно чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. признак „обществено положение“ спрямо лицето П., като е оставил без уважение оплакванията на жалбоподателя в настоящото производство, като неоснователни и недоказани.

Наведените основания за оспорване, поради които се иска отмяната на решението, са противоречие с материалния закон и процесуалните правила - чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Счита се, че КЗД не е отговорила на спорните по казуса въпроси. Жалбоподателят твърди, че между него и А. Я. К. – председател на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ съществува конфликт, поради което отказва да го изслуша (него или пълномощника му), относно състоянието на сграда, нахождаща се в [населено място], [улица]; отказва да си даде отвод като председател на комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях; отказвал да съобщи на кмета на [община] за

конфликта и отказвал да извърши оглед като влезе в самата сграда. Посочва, че КЗД изобщо не е отчела до какви неприятности го е довела незаконната проява на ответника К.. Допълва, че комисията не е отчела факта, че сградата не е съборена, въпреки влязлата в сила заповед на кмета и че до ден днешен стои небезопасна, като на никого не пречи. Моли съдът да отмени така постановеното решение и да постанови ново, с което да се признае наличие на дискриминация под формата на „тормоз“.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация (КЗД), чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочи се, че Комисията е осигурила пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата по образуването пред нея производство и е обсъдила всички представени по преписката доказателства. Посочва, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, спазени са изискванията за форма и съдържание, не са допуснати нарушения на процесуалните правила. В решението са изложени мотиви, обосноваващи постановения от комисията правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Иска се отхвърляне на жалбата и потвърждаване на оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. Я. К., редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗД е образувано по жалба на С. В. П., съдържащо оплакване за проявена дискриминация по признак „обществено положение“ като заинтересовано лице по смисъла на чл. 196, ал. 2 ЗУТ и за проявен спрямо него „тормоз“ от страна на А. Я. К. – председател на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, съгласно заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [населено място]. В жалбата си П. описва, че е ремонтирал имота си на [улица] [населено място], който е бил обявен за опасен от общината. Жалбоподателят е взел решение да настани в него ромско семейство с 5 деца, но е срещнал всевъзможни пречки от общината с цел да му се откаже. Пояснява, че тъй като живее в САЩ е бил упълномощил лицето Т. П., който да се грижи за имота и да комуникира с общината. Уточнява, че със Заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на С. А. Я. К. е бил назначен за председател на комисия, която да извърши (по настояване на жалбоподателя) повторен оглед на имота му. К. направил оглед и обявил сградата за опасна за обитаване, за частично събаряне и изграждане наново. Жалбоподателят посочва, че не е получил покана от К. да бъде изслушан, въпреки че според него същият е длъжен. Счита, че огледът е бил направен зад гърба му, без да е бил уведомен. Пояснява, че е собственик на имота по смисъла на чл. 196, ал. 2 от ЗУТ, както и че е упълномощил лице, което да се грижи за имота. П. счита, че тормозът, извършван към него, се изразява чрез действията (бездействия)

на ответната страна. Въпреки че е длъжен, А. К., в качеството му на председател на комисията, е отказал да го изслуша, както и упълномощеното лице относно състоянието на имота. Посочва, че К. отказва да си даде отвод като председател на комисията с оглед на факта, че има висящ съдебен спор помежду им, както и че е пуснал два сигнала срещу него до прокуратурата и общината. Пълномощникът е пускал множество сигнали срещу К.. Пояснява, че последният е отказал да извърши оглед на сградата, както и да съобщи на кмета за конфликта. Жалбоподателят счита, че целта на К. е да обяви процесната сграда за негодна за живеене и да укаже да бъде съборена половината, след което изградена наново. Приема, че К. иска да му навреди, използвайки властта си. С. П. пояснява, че дискриминацията спрямо него се изразява в две бездействия, а именно отказът на ответната страна да го изслуша, каквото право като заинтересовано лице има - чл. 196, ал. 2 от ЗУТ. Жалбоподателят посочва, че е имало заведено дело чрез пълномощникът (гр. дело 150/2021 г. - РС С.) срещу К., както и сигнали, касаещи посочения имот. Пояснява, че въз основа на заключенията на оглашената от заинтересованата страна комисия, кметът е издал Заповед № 875/21 г., в която е било предписано да бъде премахната половината сграда и изградена наново. Допълва, че е получил Заповед № 875/08.06.21 г. от кмета на С., с която е бил поставен пред свършен факт - сградата е била обявена за негодна за обитаване и е трябвало част от нея да се събори. Жалбоподателят пояснява, че е отказал да премахне каквото и да било от сградата, защото е знаел, че „му правят номер“. Обжалвал е пред съда, но поради процесуална грешка, жалбата е била отхвърлена.

С. П. посочва, че деянията на ответната страна имат за цел да накърнят достойнството му и да създадат враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда, като блокират възможността му да получи непредубедена комисия, която да извърши оглед на имота му. Счита, че действията от страна на К. са изпълнени нарочно и това показва желанието му да го унижава, да демонстрира враждебност и да го натоварва с непосилни задължения. Посочва, че огледът е направен дори без К. да влезе в самата сграда, тъй като ключът от въпросната е в него. Жалбоподателят сочи, че целта на К. е той да страда, да се мъчи и да го доведе до такова състояние, че да няма сили за никакъв отпор. Посочва, че се чувства обиден, застрашен и унижен. Допълва, че проявата на заинтересованата по делото страна е израз на открита враждебност.

Жалбоподателят посочва, че периодът на извършения тормоз спрямо него е от 14.05.2021 г., когато ответникът е бил назначен за председател на комисията. Счита, че К. е длъжен да уведоми кмета за конфликта, създал се помежду им, тъй като един от принципите на работа на администрацията е този на откритостта, а други принципи са обективност и безпристрастност. Пояснява, че няма как пълномощникът му да го е затрупал със сигнали, че и дела да му е завел и той да е безпристрастен към него и имота. Жалбоподателят смята, че заради А. К. не успява да докаже, че сградата е годна за живеене. Допълва, че друга комисия, непредубедена и почтена, би го изслушала и веднага установила, че сградата е годна за живеене. Според П., заинтересованата страна го е поставила пред свършен факт и го е натоварила с огромно задължение - да разваля масивна къща, която е съвсем годна за живеене (с нужен само вътрешен ремонт), както и огромни разходи - 40-50 хил. лева. Моли КЗД да установи нарушенията, да наложи предвидените санкции и да даде задължителни предписания.

Допълва, че е тормозен относно следното: къщата му е била обявена за опасна за живеене и разрушаване на половина, без да има такива предпоставки. Смята, че

сградата не е опасна за живота и здравето на хората, като има нужда само от вътрешен ремонт.

С разпореждане № 148/21.02.2023 г. на председателя на КЗД е образувана преписка № 41/2023 г. по признак „обществено положение“, след което производството се е развило по реда на Глава четвърта, раздел I 33Дискр. В изпълнение на чл. 55 и сл. 33Дискр., КЗД е спазила предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството. В изпълнение на чл. 59, ал. 3 33Дискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката материали. В съответствие със задълженията си Комисията е осигурила пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата в образуваното пред нея производство. Изготвено е заключение към него от докладчика по преписката, а съобразно чл. 60 - чл. 63 33Дискр. е насрочено и проведено открито с.з., за участие в които страните са редовно призовани. На проведени пред КЗД открити заседания на 26.10.2023 г. и 21.03.2024 г. за изясняване на фактическата обстановка били обсъдени твърденията на страните в производството.

Въз основа на доказателствения материал по преписката и изложените от страните доводи, КЗД е приела за установено от фактическа и правна страна, че във връзка с процесния имот и случай са подавани множество сигнали и жалби до различни институции, включително и заведени дела в съда. Във връзка с процесния случай в Комисията за защита от дискриминация също са налице и други административни преписки, свързани със същия предмет, но с различни ответни страни. КЗД е приела, че по несъмнен и безспорен начин е установено, че в изпълнение на законовите си правомощия по чл. 196, ал. 1 от Закона за устройство на територията, а именно: Състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл. 195, ал. 6 се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината. - кметът на [община] със Заповед № 753/14.05.2021 г. е назначил Комисия в състав от седем души с председател - арх. А. К., която да извърши обследване състоянието на строежите на територията на [община] и необходимите ремонтни и възстановителни дейности. В резултат на извършена проверка, видно от протокола, е констатирано, че сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на [населено място] - собственост на С. В. П., не е годна за обитаване и е опасна за живота и здравето на живущите - „липсва дограма, няма използваем комин, ВиК и ел. инсталациите не отговарят на БДС, няма изградена кухня и санитарен възел. Подовата конструкция е изградена от дървен гредоред, който с годините е изгнил, подпрян е на три места и е негоден за ползване, поради което е необходимо да се поднови с нов. Вижда се, че по покривната конструкция и покривното покритие има извършвани СМР, но нямаме достъп да установим състоянието им. Старите покривни греди са заменени с много по-тънки и вероятно недостатъчно носимоспособни дървени елементи. Вижда се, че покривното покритие има нарушена цялост, по стрехите има разместени керемиди и капаци и има опасност за преминаващите пешеходци. Таваните са с листов фазер, между които има отвори. Помещенията не са изолирани откъм тавана. Сградата няма никаква топлоизолация. Предверието и външните стълби са се отцепили от конструкцията на сградата, поради което е необходимо да се съборят и изградят наново“. Вследствие на тази констатация с мотивирана Заповед № 875/08.06.2021 г. на кмета на [община] е

наредено на собственика да предприеме мерки сградата да бъде обезопасена, като същата се приведе във вид, годен за живеене съгласно нормативните изисквания на ЗУТ. Видно от представените писмени доказателства, КЗД констатира, че заповедта на кмета е била обжалвана от жалбоподателя, но същата е влязла в законна сила, видно от Определение № 11489/11.11.2021 г. по адм. дело № 10905/2021 г. по описа на ВАС.

Решаващият състав на КЗД е отбелязал, че предмет на преписката е конкретно въпросът дали в административната процедура по обследване състоянието на жилищната сграда, в частност при извършването на огледа от общинската комисия, арх. К. е нарушил спрямо П., в качеството му на заинтересовано лице по чл. 196 от ЗУТ, забраната за дискриминационно третиране, като не го е изслушал, въпреки че е бил длъжен да стори това. В тази връзка съставът е припомнил, че КЗД е специализиран административен орган с отраслова компетентност, като правомощията му са да се произнася по въпроси свързани с прилагането и евентуалното нарушаване на антидискриминационното законодателство. В тази връзка молбата на жалбоподателя да се назначи независима техническа експертиза, която да установи дали е опасна сградата на [улица] за живота и здравето на хората и дали има части от сградата, които трябва да се разрушат и изградят наново не е част от правомощията на КЗД, като съставът няма да разглежда този въпрос.

В мотивите на решение, КЗД е посочила съставът на „тормоз“ по смисъла на закона, като е приела, че от представените и събраните в хода на производството писмените доказателства съставът не установява по-неблагоприятното третиране на жалбоподателя в сравнение с други лица в рамките на административната процедура по чл. 196 от ЗУТ. От събраните по преписката доказателства не се установяват конкретни действия на арх. К., за които се твърди от П., че имат дискриминационен характер. Съставът отбелязва, че разпоредбата на чл. 196, ал. 2 от ЗУТ гласи, че Комисията действа служебно или по искане на заинтересованите лица, като събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравя или да бъде премахнат. Във връзка с това съставът счита, че констатациите на комисията се основават на обективни факти и експертизи. Заявеното от жалбоподателя, че „Заради ответната страна аз не успявам да докажа, че сградата е годна за живеене.“ (цитат по жалбата), не се споделя от решаващия състав на КЗД, доколкото съгласно ЗУТ правомощията на комисията да определи една сграда дали е годна за обитаване се основават на данни за вида и състоянието на строежа, включително на експертната оценка на представители на РЗИ и РСПБЗН (членове на комисията), а не на субективните възприятия на собствениците на сградата.

Като заключение Комисията е посочила, че действията на арх. А. К., в качеството му на председател на Комисия, съгласно Заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на С., се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като същите не съставляват дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗДискр. Съставът на КЗД въз основа на събраните доказателства не установява, че спрямо С. В. П. от обективна страна е осъществен „тормоз“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., като липсват представени факти относно наличието на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда спрямо жалбоподателя.

Гореизложените съображения са мотивирали КЗД да постанови решение, с което да отхвърли подадената пред нея жалба, като установява, че с действията си А. Я. К. – председател на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, съгласно заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [населено място], не е осъществил дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., въз основа на защитения съгласно чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. признак „обществено положение“ спрямо лицето П..

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл. 146 от АПК, намира следното:

Жалбата е подадена в законово установения срок и от надлежна страна - страна, участвала в административното производство като жалбоподател, чието становище е било оставено без уважение с оспореното решение. Разгледана по същество, тя се явява неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 47 ЗЗДискр., с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В съответствие с чл. 48, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр., решаващият състав на КЗД е определен с разпореждане на председателя № 148/21.02.2023 г., изменен с разпореждане на председателя № 819/10.11.2023 г., № 91/13.02.2024 г. и № 178/20.03.2024 г. във връзка с направени отводи от членовете на състава. Спазена е и установената форма - решението е писмено и съдържа наименованието на органа, който го е издал; фактическите и правните основания за издаването му; диспозитивна част, както и указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - чл. 66 ЗЗДискр.

При постановяване на решението на КЗД не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които обезпечават валидността и законосъобразността на решението. Комисията е изпълнила регламентираната в закона процедура, като е осигурила упражняването на правото на защита на страните. Органът е спазил формулираното в чл. 9 ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация, а именно страната която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи *prima facie* (убедителен на пръв поглед) извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Извършена е процедура по проучване по смисъла на чл. 55 ЗЗДискр. Фактическата обстановка е правилно изяснена от административния орган. КЗД е събрала всички необходими и относими към случая доказателства, като е обезпечила и правото на защита на страните. Спазени са изискванията на чл. 36, ал. 3 АПК за проверка и преценка на доказателствата, а в изпълнение на чл. 35 от кодекса са обсъдени обясненията и възраженията на страните.

Обжалваното решение е издадено при спазване на материалния закон и е в съответствие с целта на закона. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, *лично или обществено положение*, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По определението на чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр. пряка дискриминация съставлява всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. С текста на сочената разпоредба се забранява прякото или непряко ограничаване на законните права или интереси на лицата на основание изброените критерии. Изрично в разпоредбата на чл. 5 ЗЗДискр. се предвижда също така, че тормозът на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от закона се смята за дискриминация. Съгласно легалното определение на понятието „тормоз“, съдържащо се в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. това е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. В миналото тормозът е разглеждан като специфична форма на дискриминация. Определянето му като специфична форма на дискриминация е извършено с цел изтъкване на тази особено вредна форма на дискриминация. За доказването на наличие на тормоз не е необходим случай на сравнение. Забраната за тормоз е абсолютна – законът не допуска оправдаване на тормоза посредством законна цел и съразмерност. Нежеланото поведение следва да е въз основа на защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. и да е имало за цел или да е постигнало като резултат накърняване достойнството на лицето чрез създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

За да е налице проява на дискриминация под формата на тормоз по смисъла на закона следва да са налице всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, а именно: 1/ изпълнително деяние - действие или бездействие, на определено лице спрямо друго лице; 2/ защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.; 3/ цел или резултат – накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда и 4/ причинно-следствена връзка между тях. Едно деяние следва да се квалифицира като дискриминационно, когато лицето, което твърди че е жертва, докаже *prima facie* дискриминация, а лицето, за което се твърди, че дискриминира, не успее да опровергае този извод. Следва да се има предвид, че за да е осъществен съставът на „тормоз“, както законът го урежда – чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., не е необходимо деецът да е целял да тормози, достатъчно е само резултатът да е такъв – т.е. поведението, основано на някой от защитените признаци, да е нежелано от субекта и да е възприемано от последния като накърняващо достойнството му и създаващо враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или

застрашаваща среда.

Жалбоподателят П. сочи, че спрямо него е извършено неравно третиране от страна на А. Я. К. – председател на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, съгласно заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [населено място], който е отказал да го изслуша (него или пълномощника му), относно състоянието на сграда, находяща се в [населено място], [улица]; отказвал е да си даде отвод като председател на комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях; отказвал е да съобщи на кмета на [община] за конфликта и е отказвал да извърши оглед като влезе в самата сграда. Целта на К. била да се обяви сградата за негодна за живеене и същата да бъде съборена, след което наново изградена. Изложени са подробни фактически твърдения за отделните форми на тормоз.

Недоказано остава твърдението, че спрямо П. е извършен тормоз по признак „обществено положение“. Безспорно по делото се установява, че със заповед № 875/08.06.2021 г. на кмета на [община] е наредено собственикът на сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на [населено място] – С. П. или упълномощено от него лице, да събори предверието и външните стълби и да ги изгради отново; да обезопаси сградата веднага след получаване на заповедта; да приведе сградата във вид, годен за живеене, съгласно нормативните изисквания на ЗУТ. В мотивната част на заповедта е посочено, че на 14.05.2021 г. е бил извършен оглед на сградата от комисията, назначена със заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [община]. Представен е и протокола за извършения оглед, видно от който комисията е констатирала, че сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на [населено място], собственост на С. В. П., съгласно НА № 1, том 16, рег. № 3807, н.д. № 3205/2007 г., е опасна и негодна за обитаване и живеене. Председател на комисията е А. К.. Не се оспорва фактът, че заповед № 875/08.06.2021 г. е била съобщена на П..

Видно от материалите, съдържащи се в административната преписка по издаване на горепосочената заповед № 875/08.06.2021 г., А. К. е назначен от кмета на [община] за председател на общинска комисия, която да извършва обследване състоянието на строежите на територията на общината и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ, считано от 22.10.2019 г. (със Заповед № 1718/22.10.2019 г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015 г.).

С писмо с изх.рег. № И-819/27.01.2020 г. кметът на [община] е уведомил собственика на сградата, че на 17.02.2020 г. от 11,00 ч. назначената от него комисия, с председател заинтересованата страна по делото, ще извърши оглед на място, при което ще бъде проведена и процедура по изслушване на заинтересованите лица по реда на чл. 196, ал. 2 от ЗУТ. Писмото е получено на 27.01.2020 г., видно от приложената обратна разписка. Видно от протокол от 17.02.2020 г. на комисията, при огледа не са присъствали собственика и заинтересовани лица. Собственикът на имота е бил уведомен за извършения оглед на сградата.

Със заповед № 1354/16.09.2020 г. на кмета на [община] е наредено

собственикът П. да освободи сградата от обитателите, за да се избегнат инциденти; да обезопаси сградата със сигнална лента откъм тротоара и да предотврати достъпа в сградата, като същата бъде заключена - в срок до 30.09.2020 г.; да изготви всички необходими строителни книжа за извършване на ремонт на сградата, като се спазят нормативните изисквания на ЗУТ - в едногодишен срок. Заповедта е била съобщена на собственика като няма данни същата да е била обжалвана.

С молба с вх.рег. № В-5785/06.10.2020 г., подадена от жалбоподателя до кмета на [община], озаглавена „сигнал срещу архитект К.“, е направено искане „да се образува дисциплинарно дело срещу К.“, заради конфликт между страните по делото, възникнал на 30.09.2020 г. по повод процесната сграда.

Междувременно е издадена горепосочената Заповед № 753/14.05.2021 г. на кмета на [община], с която е назначена нова общинска комисия за обследване състоянието на строежите на територията на общината и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, чийто председател отново е архитект К. (така, както и на старата комисия, назначена със Заповед № 1718/22.10.2019 г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015 г.). Комисията е извършила т.нар. „повторен оглед“ на сградата, вследствие на което е издадена горепосочената Заповед № 875/08.06.2021г. на кмета на [община]. Заповедта е влязла в законна сила, видно от Определение № 11489/11.11.2021 г. по адм. дело № 10905/2021 г. по описа на ВАС.

В случая съдът намира, че не са осъществени елементите от фактически състав посочен по-горе, поради което не е налице дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. Не се установява по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя в сравнение с други лица в рамките на административната процедура по чл. 196 ЗУТ.

От събраните в производството доказателства не може да се установи извършване на изпълнителното деяние и целта на същото, т. е., че действията на заинтересованата страна К. са имали за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, както и че извършеното от последния се свързва със защитения признак „обществено положение“. За да е налице накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда следва да се установят конкретни факти, изразяващи необективно и негативно отношение към засегнатото лице свързани със защитен признак. За тормоза релевантна е специалната цел или резултат на поведението, визирани в § 1, т. 1 ЗЗДискр - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. За дискриминацията чл. 4, ал. 2 и ал. 3 ЗЗДискр. и за резултатния състав на тормоза умисълът е ирелевантен, докато за формалния състав на тормоза - той е елемент на фактическия състав. И двете форми на дискриминация обаче се основават на защитен признак по смисъла на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по ЗЗДискр. В случая такъв защитен признак не е доказан.

Твърденията на жалбоподателя и доказателствата по делото не доказват поставянето в унижителна, враждебна, принизяваща, обидна, или застрашителна среда, както и че това поведение от заинтересованата страна по делото се основава на въведените признаци за дискриминация

Спорът по делото се свежда до въпроса дали в административната процедура по обследване състоянието на процесната жилищна сграда и в частност при извършването на т.нар. „повторен оглед“ на процесната сграда, извършен от общинска комисия, председателствана от арх. К., последният е нарушил спрямо жалбоподателя, в качеството му на заинтересовано лице по чл.196 от ЗУТ и пълномощник на собственика на имота, забраната за дискриминационно третиране, като отказва да изслуша жалбоподателя в качеството му на упълномощено лице, относно състоянието на сграда, находяща се в [населено място], отказва да си даде отвод като председател на Комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях, отказва да съобщи на кмета на [община] за конфликта, отказва да извърши огледа като влезе в самата сграда, отказва да изслуша собственика на имота, както и че К. го тормози, защото е обявил сградата за разваляне и изграждане на нова, като тормозът се осъществява по признак „обществено положение“. Не се установяват конкретни действия или бездействия, които да осъществяват състава на дискриминация под формата на тормоз. Действията на арх. К. в разглеждания случай се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като не съставляват тормоз по смисъла на чл. 5 ЗЗДискр. Това дали една сграда е годна за живеене или не, се основава на обективни факти и експертизи, а не на субективните възприятия на собствениците на сградата. Всички въпроси, свързани с процедурата по обследване на състоянието на жилищна сграда, не са в компетенциите на КЗД, която е специализиран административен орган с отраслова компетентност по въпроси свързани единствено с прилагането и евентуалното нарушаване на антидискриминационното законодателство.

Изложеното мотивира съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

При този изход на спора, и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5-то АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд София – град, II о., 48-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. П. срещу Решение № 174 от 05.06.2024 г., постановено по преписка № 41/2023 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, Четвърти специализиран постоянен заседателен състав

ОСЪЖДА С. В. П. да заплати на Комисия за защита от дискриминация сумата в размер на 100 (сто) лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд

София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: